

[Per Hækkerup.]

ikke var opfyldt i regeringens oplæg. Det hedder bl. a. i svaret fra LO:

„Tankerne omkring disse forholdsregler“

— det var regeringens tanker —

„er imidlertid holdt i så almindelige vendinger, at det ikke har været muligt for os i Landsorganisationen ud af disse at sammenkæde en klar økonomisk politik, og vi er derfor bragt i den situation, at vi ikke har fået nogen basis til at vurdere, i hvilken helhed de foranstaltninger skal indgå, som hovedorganisationerne, Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen, eventuelt kunne enes om.“

Det er ene og alene regeringens ansvar, at dette var grundlaget for LOs vurdering.

Dertil kommer den anden side af sagen, som jeg nævnte, og som også berøres i LOs skrivelse til statsministeren. Det hedder herom:

„Vi betragter i øvrigt regeringens henstilling til arbejdsmarkedets hovedorganisationer som en ensidig henvendelse, idet regeringens sigte tydeligvis er, at lønmodtagerne skal indgå på at opgive eller udskyde en del af de ved overenskomsten aftalte lønforhøjelser eller de i overenskomsten indeholdte dyrtidsreguleringer eller eventuelt udskyde en forkortelse af arbejdstiden på ubestemt tid.“

Det var altså et oplæg, som ikke indeholdt forudsætningerne for en realistisk drøftelse imellem arbejdsmarkedets parter, og som ikke indeholdt den sociale balance, som statsministeren godt vidste måtte være en forudsætning for, at LO kunne tilslutte sig en sådan fremgangsmåde. Og man kan ikke hævde, at statsministeren i den henseende ikke har været advaret på forhånd. Jeg skal tillade mig at referere til en ledende artikel i FTFs blad, hvori man beskæftiger sig med statsministerens opfordring. Det hedder herom bl. a.:

„Hvad er det egentlig, der skal forhandles om? Regeringsoplægget indeholdt ingen konkrete forslag hertil og røbede ingen enkeltheder om det alternativ, som et negativt svar fra organisationerne skulle udløse. På dette punkt afveg oplægget fra tidligere oplæg givet af en statsminister på lignende møder for

organisationslederne, og regeringen har herigennem et stort medansvar for, at udfaldet af appellen let kan blive negativt.“ Og et andet sted i lederen siges det:

„Det er et spørgsmål, om nogen lønmodtagerorganisation i overensstemmelse med sit formål overhovedet kan løse en sådan opgave, eller om det ikke netop er en regerings opgave og pligt at fremkomme med konkrete forslag til løsning af de samfundsøkonomiske problemer i stedet for blot at skubbe de ubehagelige problemer over til organisationerne.“

Det vidste statsministeren; det fik statsministeren at vide, efter at han kom med sit oplæg, og alligevel må man kunne konstatere, at der altså her ikke kom noget ud af det, statsministeren kalder en appel til frivillige bestræbelser, og jeg tror, man har lov til at sige, at ansvaret ene og alene ligger på en tøvende og usikker regering.

Og så til det, regeringen foreslår. Hvad går så den næstbedste løsning ud på? Ja, efter hvad jeg har kunnet læse ud af statsministerens tale og regeringens tilkendegivelse af sin politik, så skulle formålet være at forbedre beskæftigelsen, at forbedre valutabalancen og at begrænse eller standse inflationen. Det skulle være den målsætning, den tredobbelte målsætning, man ville opnå.

Og hvad er det så for metoder, man agter at anvende? Ja, for det første vil man gennemføre en forbrugsbegrænsning. Nu er det jo ganske interessant, at da vi under valgkampen drøftede disse spørgsmål og igen og igen fremhævede, at de nuværende regeringspartiers forkastelse af den politik, vi havde bragt til afstemning her i tinget, nødvendigvis måtte føre til, at man måtte gå den traditionelle vej med forhøjede skatter og en derigennem opnået forbrugsbegrænsning, benægtede man det energisk fra de nuværende regeringspartiers side. Men vi fik jo desværre ret. Nu kommer man med alt det, man under valgkampen sagde man ikke ville komme med. Nu får vi skatteforhøjelserne under den ene eller den anden form.

Hvis man tager hovedindholdet af de 15 punkter, som man siger regeringens program består af, så må man jo sige, at langt den tungest vejende del af dette program består af en forhøjelse af momsen